

בליינית חליפת-ערב פירחונית מוויסקוזה. הז'קט, בעל שרוולי 3/4, מכופתר לצואר וצמוד לאורך הגוף, המיקבצות המיוחדות בצידי הגוף מעניקות רכות ותנועה. החצאית ישרה. עיצוב: קובי רביץ.

הקוטב הצפוני חליפות טרמו לבנות בעלות מיצנמות שניתן להורידן כשצריך, עשויות מפרווה מלאכותית. במ"חירים שאינם מקשים על הכיס, האסקימואית המת-חילה לובשת מעיל בלזון שנקשר למטה עם כיס צד ומיצנפת דובונים. עיצוב של וייסט, ל"מיס לאגוט".

שראל טאן

ביותר בעונת החורף הקרבה. יפות במיוחד היו החליפות המשוכצות בצבעים של זהב ושחור ושילוב אחר של צבעים, הפוקסיה (ורוד עז) והשחור. אלו הן חליפות קלאסיות — שאינן מאבדות מחינן במשך השנים. שובים את העין במיוחד היו ז'קטים קצרים מעל למכנסיים בצבעים של לבן וחום, ז'קטים ירוקים עם עיטורי עור-נחש. ביגדי הערב נראו הרורים מאור. הם עשויים מברדים מעניינים

יקי תפנין

ושקופים, כשהשחור הוא הצבע הרדי מיננטי.

את התצוגה חתמה קבוצה של חלי-פות ושמלות-ערב בצבע קרם כתוספת שילובים של בדים מתכתיים (מטליק) מוזהבים.

קובי רביץ הציג את דגמיו בתצוגת-בכורה, שחנכה את בית-האופנה שלו ברחוב בנייהודיה בתל-אביב. רביץ, בר-גר בית-הספר היוקרתי לאופנה מרא-נוני שבמילאנו, הציג דגמים אופנתיים שניכרה בהם השפעתו של תלמיד אחר, וידוע מאוד של אותו בית-הספר, ג'אני ורסאצ'י. אצל רביץ מושם (המשך בעמוד 40)

מסטן לבן. בחצאית, הגזורה מאורגנה משי, יש כ-20 מטר בד. התצוגה אורגנה על-ידי „נעמת". הקו ה-שולט היה מחוייט ונוטה לרכות. עיצוב: עודד גרא.

אל גאנטי שימלת-ערב נשית מאוד, עשויה בחלקה העליון מקטיפת-משי בעל מחשוף סירה, שרוולי 3/4 המסתיימים עם ורדים

לוליטה שימלת-קוקטייל-מ"בד-תחרה עם גדי-ליס. עיצוב של גדעון אוברזון.